

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 19.000

Letna inozemstvo Lir. 30.000

Letna inozemstvo, USA dol. 28

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIV. - Štev. 41 (1725)

Gorica - četrtek, 28. oktobra 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Svetniki - dragocen sad Kristusove Cerkve Orožarna mednarodnega terorizma

Sv. oče Janez Pavel II. je v nedeljo 10. oktobra prišel med svetnike poljskega mučenca Maksimilijana Kolbeja. Blaženi Maksimilijan Kolbe je bil redovnik in velik častilec Marije Brezmadežne. Nemci so ga dali v koncentracijsko taborišče Oswiecim-Auschwitz in tu je na dan pred Velikim šmarnom 14. avgusta 1941 pretrpel mučeniško smrt. Sel je sam prostovoljno v smrt namesto družinskega očeta. Postal je žrtev in junak ljubezni do bližnjega, potem ko je vse svoje življenje posvetil slavi božji in rasti Kristusove Cerkve.

KOGA SMEMO IMENOVATI MUCENCA?

Grška beseda *martyrs*, latinska *martyr* pomeni prič, pričevalca, pričevalca o Jezusu, kakor nam to povedo svetopisemske knjige nove zaveze. Jezus je pred svojim vnebohodom dejal apostolom: "...prejeli boste moč, ko pride v vas Sveti Duh, in boste meni pričje v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji in do kraja sveta."

V knjigah nove zaveze se začne beseda »mučenec« rabiti tudi za kristjane, ki so svojo stanovitnost v veri potrdili s smrtjo. Beseda mučenec je prišla kaj hitro v cerkveno rabo in postala častni naslov za tiste kristjane, ki so svojo krščansko vero pred oblastniki stanovitno izpovedali in zanjo dali svoje življenje.

Mučeništvo so kristjani zmeraj visoko cenili in zato mučenca častili. Za obletnico smrti mučencev so se vršili bogoslužni sestanki, pri katerih so se mnogokje brala poročila o njih trpljenju in smrti, ki je bila zanje rojstvo za nemrljivo življenje. Zato so mučenčev smrti dan imenovali njegov rojstni dan - dies natalis. Ze v 4. stoletju se je češčenje mnogih mučencev začelo širiti daleč prek mej ožje domovine.

Zgodovina Cerkve pozna nešteto mučencev. Nekateri so dosegli čast oltarja, drugi so ostali skriti. Tudi zgodovina slovenske Cerkve pozna mučenca! Kdaj jih bomo odkrili in postavili na oltar?

ZADNI KONCIL O MUCENCIH IN SVETNIKIH

V koncilski konstituciji o Cerkvi beremo: »O apostolih in Kristusovih mučencih, ki so s preljudjem svoje krvi dali najvišje pričevanje vere in ljubezni, je Cerkev vedno verovala, da so v Kristusu tesneje združeni z nami; obenem z blaženo Devico Marijo ter s svetimi angeli jih je častila s posebno gorečnostjo in se pobožno priporočala pomoči njihove priprošnje. Tem so bili kmalu pridruženi še drugi, ki so od bližje posnemali Kristusovo devišvo in uboštvo, in končno ostali, katere je pobožnost in posnemanju vernikov priporočalo odlično izvrševanje krščanskih krepost in obdarjenost z izrednimi božjimi darovi« (C 50).

Cerkev je v letni krog vpletla spomine mučencev in drugih svetnikov, ki so po mnogovrstni božji milosti dosegli popolnost in že uživajo večno blaženost ter po Bogu v nebesih popolno hvalo in za nas prosijo. S svetniškimi godovi namreč Cerkev oznanja velikonočno skrivnost v svetnikih, ki so s Kristusom trpeli in so z njim poveljani; postavlja pred vernike njihov zgled, ki naj jih po Kristusu potegne k Očetu; po njihovem zasluženju tudi prosijo božjih darov.

Ce se vprašamo, koliko je zveličanih v nebesih, mirno lahko rečemo, da jih je veliko. Števila nihče ne pozna. A koliko je takih, ki jim je Cerkev uradno priznala, da uživajo večno blaženost, da so naši priprošnjiki in da se s češčenjem lahko k njim zatekamo? Da so namreč svetniki? Veliko jih je, a malo v primeri z vsemi, ki so že dosegli slavo pri Bogu.

VELIK POMEN ČEŠČENJA SVETNIKOV

Svetniki so nam zgled v njihovi veliki ljubezni do Boga in do bližnjega. Iz ljubezni so opravljali vse svoje delo in se prizadevali, da bi bili kar najtesneje združeni z Bogom. In prav v tej ljubezni in stalni pripravljenosti delati to, kar Bog hoče in ne naša sebičnost in neurejenost, v tem jih moramo posnemati. Vsekakor ima češčenje svetnikov velik

pomen v našem duhovnem življenju. Zelo bo koristno za naše duhovno življenje, če spoznavamo njihovo življenje in jih posnemamo. Razumljivo, ne v zunanjih oblikah, zakaj oni so živeli v svojem času, pač pa jih moramo posnemati v predanosti, ljubezni in zaupanju v Boga. Oni so tudi naši priprošnjiki pri Bogu. Prav tako je zelo koristno, da se jim priporočamo za pomoč v našem duhovnem prizadevanju, saj so tudi oni šli skozi mnogotere notranje borbe in preskušnje.

Mi si večkrat svetnike celo napačno predstavljamo kot neka izjemna bitja, ki jim je bilo svetništvo že kar nekam usojeno in določeno. Svetost so si dobesedno priborili. Pri vsem svojem prizadevanju pa so gradili na božji milosti. Razine slabosti in preskušnje v življenju so jim bile za letev, po kateri so se dvigali k Bogu. Drugi ljudje se po tej lestvi spuščajo mnogokrat navzdol v bednost greha ali pa v svoji potrtosti in nejevolji obtičijo na istem mestu. Pri svetnikih je v njihovih najrazličnejših bojih bila odločilna vera in ljubezen do Boga. Njihovo zaupanje v božjo ljubezen se je prečiščevalo in spopolnjevalo do junaške stopnje. Iz življenja svetnikov spoznamo, da je bila vrsta bojev različna, stvar pa ista.

IN MI SLOVENC?

Prav gotovo večkrat zatrujemo, da je bilo med našimi ljudmi veliko oseb, ki so šle po isti poti. Zato se pa upravičeno vprašujemo: kako da nimamo še nobene uradno priznanega svetnika? Zakaj ni Bog s čudeži priznal svetniške poti tega ali onega moža in žene, fanta in dekleta? Vsem je znano, da je pot do svetniškega priznanja težka in dolga. To dobro opazimo pri delu za tako priznanje pri Slomšku in Baragi. Nista bila mučenca, a velika pričevalca. Molimo in prosimo, da bi ju Bog tudi vidno poveljal.

LOJZE ŠKERL

Sv. oče pri Pertiniju na kosilu

V torek 19. oktobra v prvih popoldanskih urah je vatikanski radio objavil sledeče: »Na toplem vabilu, že pred časom izrečeno od predsednika italijanske republike Pertinija in da mu vrne obiska v Vatikanu, še posebej pa v zahvalo za naglo pozornost, ki mu jo je izkazal v času zdravljenja v bolnišnici Gemelli se je sv. oče podal v predsednikovo podeželsko rezidenco v Castel Porziano, kjer ga je Pertini pristrčno povabil na kosilo.«

Sv. oče se je pri prihodu in odhodu poslužil helikopterja. Kosila sta sama brez tretje osebe, po kosilu pa sta pogovor nadaljevala v sobi poleg jedilnice. Kaj sta govorila, je seveda tajnost. Pertini je svojega sobesednika osebno pospremil k helikopterju, kot ga je tudi osebno sprejel. Ob treh popoldne je bil sv. oče spet v Vatikanu.

To srečanje med sv. očetom in Pertinijem je bilo že tretje, odkar je bil Karol Wojtyła izvoljen za papeža. Osem dni po izvolitvi 24. oktobra 1978 je šel Pertini sv. očeta pozdravit v Vatikan, leto nato, 23. oktobra pa je papež Pertinija povabil na kosilo v svoje stanovanje.

Španija se pripravlja na papežev obisk

Od 31. oktobra do 9. novembra bo sv. oče v Španiji. Obiskal bo 16 krajev in imel 40 govoro. Spal bo vsak večer v Madridu, razen enkrat v Saragozi in enkrat v Barceloni. Med drugim bo obiskal grob sv. Terezije Velike v Avili za 400-letnico njene smrti, grob sv. Janeza od Križa v Segoviji in grob sv. Jakoba v Komposteli.

■ Trije ugledni strokovnjaki za bančne zadeve - Carlo Cerutti, Philippe de Week in Joseph C. Brennan - ki jih je Apostolski sedež izbral, naj bi preverili gospodarsko stanje vatikanske banke IOR (Isti-

Na Dunaju izhaja mesečna revija »Integral«. Pri njej sodeluje tudi slovenski publicist Lev Detela. Revija se zlasti posveča problemom, ki zadevajo tako Vzhod kot Zahod. V letošnji številki 7/8 je objavljen zanimiv članek o zalogah orožja, ki ga je našla izraelska vojska ob svojem vdoru v Libanon in je bil v službi mednarodnega terorizma. Članek, ki ga je napisal Jan Boger, prepričljivo pokaže, da je PLO (Palestinska osvobodilna organizacija) vse več kot organizacija za ustanovitev palestinske države. Njeni cilji so mnogo širši: ustvariti pogoje za nasilni prevzem oblasti tudi v drugih državah. In v ozadju je vedno nevidna roka Moskve. Ni čuda, da Palestincem ne zaupajo niti arabski voditelji. In ni čuda, da vzbujajo zato pomisleke pri premnogi državnikovih paktiranju z Arafatom, voditeljem Palestincev. Eno so njegove besede, drugo je, kaj dejansko misli in namerava. Pa predajmo besedo Janu Bogerju!

OGROMNA SKLADIŠČA OROŽJA

Damur je bilo svoj čas krščansko naseleje na jugu Libanona. Nato so se v njem vgnezdili palestinski gverilci. Spremenili so ga v ogromno skladišče orožja, ki so ga namestili v podzemne prostore, izvirane v živo skalo.

Spremlja nas izraelski častnik, izvedenec v odstranjevanju razstreliv. Podzemski hodniki, pravcate katakombe, so do stropa od obeh strani polni zabojev z raznim razstrelivom. Na njih so napisali v cirilici v ruskem jeziku. Tudi po tleh so razpostavljeni zaboji, deloma odprti. Med njimi so raztresene ročne bombe, v nekem kotu je videti olivnozeleno rakete, ki se jih rabi zoper tanke. Iste rakete - sovjetskega izvora seveda - je svoj čas uporabil mednarodni terorist Carlos pri napadu na pariškem letališču Orly in istih so se poslužili člani teroristične skupine Baader-Mein-

hof pri napadu na blindirani avtomobil ameriškega generala Krösena v Heidelbergu v Zahodni Nemčiji.

»Vsak dan najdemo,« pripominja častnik, »nove podzemeljske bunkerje in prostore. Samo za odvoz tega, kar smo do sedaj našli, potrebujemo štiri tedne. In kaj nas čaka še v samem Bejrutu!« Vsega orožja se niti ne spleča odpeljati, kajti je že zarjavelo in zato neuporabno. Skladišča orožja je najti vsepovsod: v stanovanjskih hišah, v šolah, cerkvah in mošejah.

Sama izraelska varnostna služba - ena najbolj obveščevalnih na svetu - je presenečena: zakaj je PLO nakupila toliko orožja in kaj je z njim nameravala? Saj ga je nakopičila več kot ga je potrebovala za svoje namene. Mnogo orožja je še v svojih originalnih zavojih z napis iz držav, od koder je prišlo. Največ ga je iz držav Varšavskega pakta: Sovjetska zveza, Češkoslovaška, Vzhodna Nemčija. Zraven so razni dokumenti, npr. pogodba med PLO iz vzhodnonemško vlado o vezbanju Palestincev na nemških tleh. Datum je od 15. aprila 1982. Ali lista s cenikom za nabavo topov 130 mm premera, za katere zahteva Vzhodni Berlin za vsak top 92.000 USA dolarjev. Od kot Palestincem denar za te ogromne vsote?

Toda ne samo orožje iz vzhodnega bloka je prisotno v palestinskih taboriščih: nove belgijske puške, ki so bile uradno poslane v Bengazi (Libija), pa takoj odpremljene v Libanon; potem puške USA izdelave, ki jih je nakupila 1977 Saudska Arabija, končale pa so v rokah Palestincev. Ali orožje iz Zahodne Nemčije in Anglije, ki je prav tako po skrivnostnih poteh prišlo v Libanon.

PODPORA TERORISTIČNIM GIBANJEM

Vse to orožje ni bilo namenjeno le za uporabo v Libanonu, kjer je od leta 1975 divjala državljanska vojna, niti ne samo zoper »sionistične imperialiste«, ampak vse od leta 1960 služi raznim »naprednim skupinam«, kot so irska IRA, Baader-Meinhof Bande, italijanske Rdeče brigade ali japonska Rdeča armada. Tudi razna gverilska gibanja v Latinski Ameriki se oskrbujejo pri Palestincih. Poljske Makarov strojne puške, ki so bile najprej poslane na Bližnji vzhod, so se nato znašle pri članih nemške »Rote Armee Fraktion«, italijanski rdeči brigadisti so Mora ubili s češko Scorpion MPis pištolo, ki so jo prejeli po pričevanju skesanega terorista od PLO. Ročne bombe in razstrelivo pri raznih atentatih v Franciji, ZR Nemčiji, Avstriji in Italiji so sovjetskega izvora in so bile poslane najprej v Libanon.

Vse kaže, da so bila skladišča orožja v Damurju, Tiru in Sidonu, ki jih je odkrila izraelska vojska namenjena bolj kot za uporabo na Bližnjem vzhodu za pošiljanje orožja podtalnim skupinam po raznih celinah.

IZRAELCI SO PREHITELI PALESTINCE

In še nekaj da misliti odkritje ogromnih zalog streliva v južnem Libanonu: Palestinci so se očitno pripravljali na vojaški spopad z Izraelom, pri čemer so računali na pomoč Sirije. Ta je v zasledenem delu Libanona namestila najmodernejšo sovjetske rakete SAM6 in se opremila z odličnimi oklepniki T 72. Bilo je jasno, da ji tako orožje ni potrebno pri vršenju svojega poslanstva kot »arabske mirovne sile« v Libanonu, ampak za napad, ki naj bi spravil Izrael na kolena.

Izraelska obveščevalna služba - o tem je prepričana tudi izraelska socialdemokratska opozicija s Simonom Peresom na čelu - je ugotovila, da so bile priprave za palestinsko-sirski napad že v polnem teku. Prihajali so »prostovoljci« iz Kube, ki jih je že na tisoče v Angoli in Etiopiji, prihajali so homeinistični borci iz Irana, v palestinskih begunskih taboriščih pa so začeli mobilizirati mladeniče pod 16 leti starosti. Nastajali so novi bataljoni, katere se je opremilo z novim orožjem. Seveda delo spopada ni prišlo, ker so ponovno Izraelci prvi prevzeli pobudo.

DVOM OSTAJA

Do tu poročilo. Nam pa ostane vprašanje: kdo so tisti, ki vodijo PLO in kakšne cilje imajo. Svetovno mnenje - in to upravičeno - je na strani palestinskega ljudstva, ki živi od leta 1948 po taboriških in čaka na uro, da se vrne na svojo zemljo, ki jo je moralo pod pritiskom zapustiti. Toda bojimo se - in to prav tako upravičeno - da se voditelji PLO tega ljudstva poslužujejo za svoje namene, ki niso čisti. Še vedno na njih leži sum, da se niso odpovedali vzpodbujanju in podpiranju mednarodnega terorizma. In dokler sveta ne bodo prepričali o nasprotnem, bodo premnogi do njih ostali zadržani in nezaupljivi.

J.K.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Po večmesečnem premoru se je sestel ožji senatni odbor za pripravo zakona o globalni zaščiti Slovencev v Italiji ter začel primerjalno razpravo o zakonskih osnutkih, ki so jih predložile SSK, PSI, PCI in DC. Odbor namerava najprej obravnavati tiste točke, ki so si slične v posameznih osnutkih, sporna vprašanja pa bo pustil za pozneje.

■ Libanonski predsednik Amin Džemajel se je po povratku iz Washingtona najprej ustavljal v Parizu, nato pa dva dni ostal v Rimu. Tu se je najprej zadržal v pogovoru s predsednikom Pertinijem. Džemajela je sprejel tudi sv. oče Janez Pavel II. Papež je zaželel libanonskemu predsedniku uspeh pri težki nalogi, ki ga čaka, saj je treba pomiriti deželo, ki je versko in narodnostno sprta ter hudo prizadeta od dolgoletne državljanske vojne. Pomembni so bili tudi uradni pogovori, ki jih je imel Džemajel z ministrskim predsednikom Spadolinijem in zunanjim ministrom Colombom. Džemajel se je zavzel, da bi ZDA, Francija in Italija povečale število svojih vojakov v Libanonu od sedanjih 3.800 na 30.000, dokler se ne bi organizirala libanonska armada, ki naj bi štela 60.000 mož. Colombo je odgovoril, da bo Italija ta predlog podprla, če bosta zanj tudi Francija in ZDA.

■ Rdeči brigadisti so spet izvršili enega svojih podlih zločinov. Potem ko so onesposobili dva zaprisežena stražnika, ki sta varovala podružnico neapeljske banke v predmestju Turina, so odnesli 8 milijonov lir gotovine, nato pa hladnokrvno ubili oba stražnika z besedami: »Smo rdeče brigade, ki tako kaznujejo hlapce oblasti.«

■ Severnoameriški predsednik Reagan je v Washingtonu sprejel arabsko delegacijo šestih držav, ki jo je vodil maroški kralj Hasan II. V delegaciji bi moral biti tudi predstavnik Palestinske osvobodilne organizacije, a se je ameriška vlada temu uprla, češ da se morajo Palestinci najprej odreči terorizmu in priznati Izraela. Reagan je arabskim zastopnikom razložil načrt ZDA, ki je v tem, naj bi Palestinci svoje ozemlje povezali v konfederacijo z Jordanijo, za kar je jordanski kralj pokazal veliko pripravljenost. Ostaja pa vedno isti problem: kdaj se bodo arabski voditelji toliko opogumili, da bodo Izraela priznali.

■ V sklopu ukrepov za izboljšanje težkega gospodarskega položaja, v katerem se je znašla Jugoslavija, je zvezna vlada razvrednotila dinar za 20%, v prvi vrsti zato, da bi jugoslovanski izdelki v tujini postali bolj konkurenčni. Z 1 Ndin se sedaj dobi v menjalnicah od 12 do 15 lir.

■ Da hudih poplav je prišlo v španskih pokrajinah Valencia, Albacete, Alicante in Murcia. Ker jez na reki Jucar ni mogel več zadržati nanaglo pritekajoče vode, je voda udarila čez zid in povzročila hudo opustošenje. 27 oseb je izgubilo življenje, oziroma jih pogrešajo. Iz strahu, da ne bi popustil jez, ki je dobil nevarne poškodbe, so oblasti izselile iz njegovega območja 100.000 ljudi. Medtem pa so se vremenske razmere že izboljšale.

Tržaški dnevi mariborskega škofa Franca Krambergerja

Pred novim kongresom deželne Slovenske skupnosti

Nedelja 17. oktobra je bil dan veselja, ker smo imeli med nami škofa Franca Krambergerja, naslednika našega velikega učitelja A. M. Slomška, čigar 120-letnice smrti smo se te dni spominjali. Beseda mariborskega škofa je bila topla, sveža in prepričljiva. Iz nje smo črpali globoko vero, veliko ljubezen do Boga in do slovenskega naroda.

Sam svetniški škof A. M. Slomšek je stopil med nas v osebi svojega naslednika s severne meje naše domovine. To severno mejo je Slomšek, po razsvetljenju Sv. Duha, sam začrtal. Nista je mogli premakniti ne prva ne druga svetovna vojna. To mejo je sam postavil, ko je prenesel svojo škofijo iz Labotske doline v Maribor. Za to njegovo narodnostno delo mu ne bomo nikoli dovolj hvaležni.

V svojem govoru nas je škof Kramberger spomnil najpomembnejših del svetniškega škofa in je uvodoma dejal s sveto-pisemskim pisateljem: »Hvaliti hočem vrle može, naše očete v njihovih vrlinah. Bili so slavni možje, svetovalci s svojo razumnostjo, vidci s preroškimi darom. Na veke ostane njihov spomin in njihova slava ne ugasne.« Prav te besede je uporabil tudi Slomšek, veliki učitelj slovenskega naroda, ki je začel svoj spis »Slava rajnim rodoljubom«: »Če veljajo za katerega velikega Slovenca te besede, veljajo za našega Slomška. Kot duhovnik in škof zavzema prvo mesto v zgodovini slovenskega naroda za Cirilom in Metodom. Tako so ocenili njegovo delo in življenje naši največji poznavalci slovenske zgodovine. »Če sta brata Ciril in Metod prvi dve zvezdi slovenskega verozakona,« kakor je zapisal sam Slomšek, moramo reči, da je Slomšek tretja zvezda, ki sveti na nebu slovenske zgodovine in bo svetila, dokler bo obstajalo ime matere Slave.«

G. škof je še dejal: »Ne smemo pozabiti da je bila na njegovo pobudo ustanovljena Mohorjeva družba; s tem Slomškovim delom nismo bili več tujci, ampak postali smo sodržavljanji in domačini v domu kulture in izobrazbe evropskih narodov.«

Z ustanovitvijo bratovščine sv. Cirila in Metoda je prestopil mejo svoje škofije. Bogato je bilo njegovo apostolsko poslanstvo, ko je na željo Pija IX. in kardinala Schwarzenbergerja opravil dvakratno vizitacijo benediktinskih samostanov in posredoval njihovo duhovno prenovitev.

Spomnil nas je na njegov misijonski duh in na njegovo misijonsko srce s podporo škofu Baragi in na prisrčne stike s tem svetniškim škofom. Rekel je, da naš Slomšek živi v svojih pesmih. Saj je dejal, da je naše zemeljsko življenje uvodna pesem večnega življenja. To pesem sta nas naučila sveta brata Ciril in Metod. Ravno to pesem je zapel Slomšek s svojim življenjem. Slomšek živi med nami, ker med nami živijo vsa njegova velika dela. Živi v semenišču, v teološki šoli v Mariboru, ki jo je sam ustanovil.

V RADIJSKI ODDAJI »VERA IN NAŠ ČAS«

je g. škof govoril o poslanstvu Cerkev v sedanjem svetu. Govoril je o stiski današnjega človeka, ki je suženj porabništva in išče vedno več, zato Cerkev ne sme zamuditi tega trenutka in mora preiskovati znamenja časa. Zato je v njej želja po prenovi. Človek mora najti svoje mesto v Bogu. Zato naj bo končno ljubezen do sočloveka edino merilo ljubezni do Boga.

VELICASTNA SLOMSKOVA PROSLAVA

je bila v nedeljo popoldne v Bazovici. V Domu, poimenovanem po Slomšku, so se zbrale narodne noše v vsej pestrosti barv in so po blagoslovitvi kapelice odprle sprevid duhovnikov in g. škofa v cerkev.

Lepa, prostorna in bleščeča v luči in cvetju je bazovska cerkev, ki je posvečena Mariji Magdaleni, sprejela z mogočnim

preludijem, ki ga je izvajal na orglah Pavel Fonda, številno množico vernikov, katera je prihitela iz Trsta in s cele kraške planote, da počasti svojega velikega učitelja.

V prezbitariju so bili zbrani pevci pod vodstvom Nade Zaghet in otroški zbor, ki sta ga pripravili učiteljici Ljuba Smotlak in Frida Valetič-Kralj, ki je otroški zbor tudi vodila. G. škofa je prisrčno pozdravil član župnijske skupnosti Aleksander Mužina.

Ko smo tako številno zbrani zrl in bili soudeleženi pri bogatem bogoslužju v tej veliki cerkvi, ko je oltar obkrožal venec somaševalcev z g. škofom, venec slovenskih duhovnikov, ko so bile pred oltarjem uvrščene naša dekleta in žene v narodnih nošah, ko so nam recitatorji Anka Peterlin, Gregor Pertot, Livij Valenčič in Marjan Kravos izmenično posredovali pregovore, misli in izreke A. M. Slomška, ki jih je za liturgijo umetniško priredil Franc Gačnik; in ko so se recitacije prepletale z ubranim petjem odraslih in prisrčnim petjem naših malih pevčkov, smo vsi občutili, da je naš svetniški škof prisoten med nami.

Zelo nas je razveselil prihod tržaškega škofa Bellomija. Poklonili so mu simboličen šopek nageljnov in rožmarina med petjem Marijine pesmi »Šopek nageljnov in rožmarin«.

Pozorno smo prisluhnili, ko nam je spregovoril mariborski škof. Njegove besede, ki so vedno odmev Slomškovih »V nebesih sem doma...« so bile uvod v razmišljanje o dediščini, ki smo jo prejeli od tega velikega očeta slovenstva. Dediščina, ki se presaja iz roda v rod. Vsak rod ga rad posluša, njega, ljubitelja slovenske pesmi. Izročila mu jih je dobra mati, ki ga je že kot otroka uvajala v bogoslužje z lepim petjem. Slomšek je ves prosti čas posvetil spoznavanju cerkvene pesmi. Vzgal je otroke s pesmijo. Rešil naše pesmi pozabe. V vseh postojankah svojega življenja je bila njegova skrb slovesno bogoslužje s petjem. Zato ne pozabimo, da je pesem molitve in je prav, da tudi mi pri liturgiji skupno pojemo, saj takrat vsi »oznanjujemo«. S pesmijo se pripravljamo, da bomo tudi mi enkrat zapeli Slomškovo: »V nebesih sem doma, / to oznanjujeta / mi zemlja in nebo / in vsaka stvar lepo.«

BLAGOSLOV OBEH ŠKOFOV

Bazovski župnik Marjan Živic, ki je pripravil to slovesnost, se je zahvalil vsem sodelujočim, predvsem obema škofoma in ju prosil za blagoslov z besedami: »Podelita nam velik, velik blagoslov, ki bo segel v naša srca, da bomo Slomška posnemali.«

Po blagoslovu obeh škofov je zadonela Slomškova v Zafošnikovi priredbi: »Pesem mogočna...«

SLOMSKOVA RAZSTAVA

V Slomškovem domu smo si mogli tudi ogledati zanimivo razstavo s številnimi eskonpati, rokopisi, knjigami. Posebno bogate so »Drobtinice«, ki so že prava redkost. Najlepša se mi zdi knjiga »Blaže in Nežica«.

V dvorani so bili prikazani diapozitivi iz Slomškovega življenja. Za njim smo hodili po vseh njegovih poteh in končno smo si ogledali tudi posnetke slovesnosti v mariborski stolnici, ki je bila v septembru in smo se je udeležili tudi Tržačani in Goričani. Takrat smo položili na njegov grob tudi venec, ki naj pove, da imamo veliko upanje, da ga bo Cerkev kmalu dvignila na čast oltarja.

AKADEMIJA NA UČITELJIŠČU »A. M. SLOMSKEK«

V ponedeljek 18. oktobra je bila na slovenskem učiteljišču v Trstu, ki je poimenovano po A. M. Slomšku akademija. Po pozdravu ravnateljice prof. Elvi Slokar

so dijakinje učiteljišča in vzgojiteljske šole podale recital Slomškovih besedil. Lepo je bilo petje deklisnega seksteta, ki ga je pripravila prof. Savica Malalan kakor tudi petje dijakov in dijakov, ki jih je vodila Nada Zerjal-Zaghet.

Nasmejan obraz škofa Krambergerja je pričal, da se dobro počuti med mladino, zato ji je posredoval predvsem mlada leta velikega pedagoga in vzgojitelja, ki naj jim bil vzor pri študiju, ki je priprava na življenje.

Proslava se je zaključila s Slomškovo »Glejte, že sonce zahaja«.

SREČANJE Z NAŠIMI DUHOVNIKI

Prve ure popoldneva so bile posvečene prijateljskemu srečanju naših duhovnikov s škofom Krambergerjem. G. škof je pokazal velik posluš in razumevanje za naše slovenske probleme, s katerimi se soočajo naši maloštevilni duhovniki pri dušnem pastirstvu.

OBISK PRI ŠOLSKIH SESTRAH

V poznih popoldanskih urah je g. škof obiskal tudi šolske sestre pri Sv. Ivanu v Trstu. Slovenske redovnice so preživele nekaj uric v razgovoru s škofom. Zanimalo jih je predvsem, kako napreduje postopek za Slomškovo beatifikacijo.

Na to srečanje so prihiteli vse sestre, ki delujejo na Tržaškem in Goriškem in tako izpričale navezanost Slomškovega nasledniku. Ta kongregacija je namreč nastala v Mariboru po zamisli in želji škofa Slomška. Prve slovenske redovnice so prišle iz matrine hiše v Gradcu in so začele, po Slomškovi smrti, delovati v Sloveniji.

SKLEP SLOMSKOVH PROSLAV V DRUŠTVU SLOV. IZOBRAZENCEV

V Društvu slovenskih izobražencev je bil sklepni večer proslav ob 120-letnici smrti škofa Slomška. Dr. Kramberger je številnim udeležencem osvetlil vse zasluge Slomškovega delovanja za slovenski narod, za njegovo prebujenje. V zgodovinskem prikazu je postavil pred poslušalce duhovni profil svetniškega škofa.

Evelina Pahor

Como: glasbena jesen '82

Središča za glasbene festivale bi sama po sebi ne igrala velike vloge, če ne bi tudi tu vsaj delno prevladal turistični ali pejsajni element. Festival verjetno toliko bolje uspe, vsaj za poslušalca in turista, če je okvir istega lepši in privlačnejši. Zato je velik del velikih glasbenih festivalov prav v mestih z zanimivo in umetniško tradicijo, ob morskimi ali jezerskih obalah. Eden takih je gotovo Autunno Musicale v mestu Como ob istoimenskem jezeru. Mesto s staro, srednjeveško in renesančno cerkveno in svetno arhitekturo, posebej pa s prekrasnim naravnim okvirom temne jezerske gladine med strmim goratim nabrežjem — to je naravnost idealno središče za pozno poletno glasbeno udejstvovanje.

Sam program te jesenske manifestacije je silno pester in tudi zelo raznolik. Tu gre namreč za neko širšo zasnovano prireditve, ki gre od prave in čiste glasbe do glasbene drame, glasbenega filma, glasbenega laboratorija, elektronske sodobne glasbe itd. Vsekakor je splošna slika tega festivala nadvse zanimiva, ker daje navadno še kak monografski prerez sodobne ustvarjalnosti v posameznih državah. Leto je bila npr. na vrsti Grčija, ki je dala sodobni glasbeni ustvarjalnosti kar veliko pomembnih imen (Xenakis je morda eno najbolj aktualnih). Poleg najodobnejših poskusov elektronske oz. konkretne glasbe pa je grško ustvarjalnost predstavljala tudi stara pravoslavna tradicija, ko je nastopil grško-bizantinski zbor iz Aten.

Posebno mesto je letos na festivalu imel tudi moderni ruski skladatelj Igor Stravinski, in to prav ob stoletnici njegovega rojstva. Slo je za serijo koncertov in predavanj o pomenu in delu tega velikega glasbenika. In prav v tem okviru sem prisostvoval pianističnemu koncertu v Teatro Sociale (ki nima po svojem blešku kaj zavidati milanski Scali). Nastopil je mlad in priznan pianist Antonio Bacchelli, ki je izvajal celotno klavirsko delo Stravinskega.

Ruski skladatelj je v svojem obširnem in pestrem muzikalnem opusu zapustil sled modernega in obenem ne pretiranega ustvarjanja, naslanjajoč se tako na rusko tradicijo (zlasti v mladih letih) kot na kasnejše zahodne, posebno ameriške vrvine. Tako pravi o njem znani muzikolog in skladatelj Roman Vlad: »Dejstvo je, da po Mozartu ni bilo več nobenega skladatelja,

Nekaj običajnega so kongresi v življenju političnih strank. Na njih prisotni ugotovijo, ali je stranka uresničila načrtane cilje in se držala politične poti, ki so jo odobrile krajevne sekcije stranke in pokrajinski sveti. Obenem se na kongresih sprejmejo smernice za naprej, ki morajo upoštevati želje, zahteve in predloge volivcev, katere delegati na kongresih zastopajo.

To velja še posebej za stranko kot je SSK, ki se od drugih vsedravnih strank razlikuje prav po tem, da je njen glavni cilj ohranitev in rast celotne naše narodne skupnosti v Italiji, medtem ko se ostale državne stranke, ki jih volijo Slovenci zadovoljijo s tem, da na kongresih mimogrede omenijo tudi Slovence in njihove pravice ter sprejmejo kako zadevno resolucijo. Slovenska stranka ima tudi to posebnost, in prav zato se imenuje skupnost, ker je idejno pluralistična in ne pri padajo vsi člani istemu svetovnemu nazoru.

Od svojega nastanka v letu 1975 do danes je SSK imela tri deželne kongrese. Prvi se je vršil v maju 1975. Tedaj je SSK postala deželna stranka, saj je vključila vse območje dežele Furlanije-Julijske krajine. Tako so v njej dobili mesto ne le Slovenci s Tržaškega in Goriškega, ampak tudi iz Benečije in Kanalske doline.

Kmalu po tem kongresu je vodstvo stranke priredilo v Kanalski dolini študijski seminar. Na njem je bila načrtana načelna svetovnonazorska opredeljenost. Potem so bili na seminarju razčistični razni pojmi in vprašanja npr. kakšen naj bo odnos do matične domovine v Jugoslaviji in do italijanskih strank, ki vključujejo Slovence.

Na drugem kongresu SSK, ki je bil v marcu 1977, se je razpravljalo o Osimskih sporazumih in o lokaciji industrijske proste cone na Krasu. Izdelan je bil tudi prvi zakonski osnutek za globalno zaščito Slovencev, ki ga je kasneje SSK predložila v obeh rimskih zbornicah in kot peticijo v deželni svet.

ki bi bil kot Stravinski obdarjen s tako čudovito asimilacijsko sposobnostjo. Po Mozartu ni znal nihče tako kot Stravinski uresničiti svojih ustvarjalnih zmoglosti.«

Nastopajoči pianist je znal lepo združiti te vrvine v homogeno igro, kot se kažejo tudi v klavirskem opusu Stravinskega. Publika ga je zato prav navdušeno nagradila.

Festival v Comu se še nadaljuje. Ljubitelji glasbe lahko vsekakor v njegovem vsakoletnem programu zasledijo vse tisto, kar ustreza tako okusu tradicionalne kot sodobne smeri. ab

Uporabili so silo

Svoj čas smo poročali v našem listu, da so krajevne oblasti v Stražemanu blizu Slavonke Požege nenadoma »odkrile«, da sta na mozaiku v obnovljeni župnijski cerkvi upodobljena dva »protirežimska« človeka. Slo naj bi za v sluhu svetosti umrlega mladinskega voditelja dr. Ivana Merza, ki je živel v času prve Jugoslavije in kardinala Alojzija Stepinca, ki je bil kot vojni zločinec krivično obsojen po zadnji vojni.

Oblasti so najprej pripravile teren za odstranitev neljubih oseb na omenjenem mozaiku: sprožile so gonjo zoper akademskega kiparja Antuna Starčevića, ki je mozaik izdelal ter zoper stražemanskega župnika Jozota Devčića, ki je mozaik naročil. Čez čas so župnika spravile v zapor in ko je bil »na varnem«, so poslale 21. septembra skupino strokovnjakov in delavcev področnega zavoda za zaščito kulturnih spomenikov iz Osijeka. Delavci so nato s silo odprli cerkvena vrata, nakar so strokovnjaki dva dni »popravljali« mozaik. Med tem delom miličniki niso pustili nikogar v cerkev, niti duhovnikov niti župljanov. Ko so »restavtorji« odšli, so mogli župljani videti popravljeni mozaik: izginila sta lika, ki naj bi bila predstavljala Merca in Stepinca. Toda dogodkov s tem še ni bilo konec: v nedeljo 26. septembra so oblasti izpustile iz zaporov 60 dni zaprtega župnika Devčića. Sedaj, ko nevarnih »kontrarevolucionarjev« ni bilo več na mozaiku, se je lahko vrnil v župnijo.

Skoda, da pisatelj Milčinski ne živi več. Butalce bi ovekovečil še z eno zgodbo. Naslov bi se pa glasil: »Kako so Butalci svoj mozaik popravili.«

V času med tem kongresom in naslednjim je vodstvo stranke sklicalo izredni študijski seminar, ker so se pojavila nekatera nesoglasja med pripadniki raznih struj glede nekkih političnih prijemov, ki bi jih morala stranka kot celoto upoštevati kakor tudi glede nekaterih stikov s predstavniki matične domovine.

Na tretjem kongresu je bil odobren deželni statut stranke, obenem se je govorilo o izvajanju Osimskih sporazumov ter razpravljalo o sodelovanju z narodnostnimi manjšinami v Italiji, kar je privedlo do povezave in skupnega nastopa na parlamentarnih volitvah in na volitvah za evropski parlament v juniju 1979. Nadalje je bil predmet razpravljanja vstop v razne občinske in pokrajinske uprave na Tržaškem in Goriškem.

Ta kronološki pregled o opravljenem delu zgovorno pričča in se zdi skoraj neverjetno, koliko truda je bilo v borih sedmih letih vloženega v prid slovenske narodnostne skupine v Italiji. Čeprav majhna, ima SSK iste obveznosti kot vse druge stranke.

Kljub temu pa se najdejo taki, ki z vodenjem stranke niso zadovoljni. Ravno na zadnjem kongresu je delegat neke struje v svojem dolgem posegu dejal med drugim, da se mora SSK odpovedati vsaki demagogiji ter opustiti tipična večinsko strankarska načela, ker jo bo to spravilo na rob propada; nadalje: strankina vrata morajo biti odprta vsem novim gibanjem, ki se pojavijo v naši družbi; SSK da mora najti pogum ter razkrinkati zgodovinska potvarjanja ter napačna pojmovanja delavskega internacionalizma in katoliške univerzalnosti; da je za nas primarnega pomena vzpostavitev ter nadaljevanje tovariških odnosov z družbenopolitičnimi strukturami matične domovine ter z Zvezo komunistov Slovenije.

Ne poznam sicer dobro razmer na Tržaškem, toda bolj ko prebiram takratno poročilo tega delegata, bolj se mi poraja zaskrbljenost, kam bi v današnjih razmerah ta toliko opevana »samostojna« politika pripeljala SSK. Misli omenjenega delegata kažejo, kot da ima SSK na voljo stotisoče volivcev in da ti ne vedo, kaj se v stranki in izven nje dogaja.

Zakaj sem opozoril na gornja stališča? Ker ne bi rad, da bi se izničil ta ogromni napor, ki je bil storjen v sedmih letih obstoja SSK. Ne bi hotel, da bi moral brati v uvodniku kakega našega časopisa izpod peresa bodočega tajnika SSK podoben članek kot ga je prinesel koroški »Naš tednik« dne 14. oktobra in ga je napisal Jože Wakounig, osrednji tajnik Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS). Vsaj do sedaj je ta organizacija veljala za predstavnika krščansko usmerjenih slovenskih Korošcev in jo ti tudi v glavnem podpirajo, ker imajo levičarski Slovenci svojo politično formacijo. Piše o oktobrskih taborih na Koroškem, pri katerih je sodeloval tudi NSKS in za katere je znano, da so imeli na njem glavno besedo levičarji, tako slovenski kot nemški. Wakounig ugotavlja, da so te vrste tabori postali neuspešni, ker so jih marksistične ločine zlorabile za svoje propagandistične namene. Obenem predlaga, naj bi se v bodoče nalogovilo in pridobilo tako imenovane konservativne in katoliške skupine. Torej kdor ni levičar, naj bi bil že konservativec. Tako oznako bi premnogi radi dali tudi SSK. Wakounig pljuje v lastno skledo: torej je tudi NSKS konservativen, ker ga podpirajo predvsem krščansko usmerjeni Slovenci.

Čeprav se ta primer, ki sem ga navedel, naravnost ne tiče SSK, je vendarle za nas opozorilo, da se ne bi šli tudi v naši stranki nekega modnega levičarstva kot ga je predlagal in zagovarjal eden od delegatov na zadnjem deželnem kongresu SSK. Vsakega, ki se resnično čuti demokrata in ki veruje v pluralistično družbo, ki sloni na krščanskih načelih, bi tak odklon globoko prizadel. Predlagam zato, naj se na prihodnjem kongresu deželne SSK poleg razprave o upravno-političnih vprašanjih spet spregovori o ideološki usmerjenosti stranke in potrdi svetovnonazorska pot, ki si jo je stranka zastavila ob svojem prvem seminarju. Naj se drži smernic, ki so ji že bile načrtane.

Remo Devetak

■ V prestolnici Zah. Nemčije v Bonnu sta se dva dni razgovarjala novi kancler Helmut Kohl in predsednik francoske republike Mitterand ter obravnavala vprašanja obojestranske varnosti, sodelovanja v okviru atlantskega zavezništva, odnose do Sovjetske zveze in Poljske ter zaskrbnjujoči gospodarski položaj v Evropski gospodarski skupnosti.

Somaševanje v bazovski cerkvi na Slomškovi proslavi v nedeljo 17. oktobra. Na skrajni desni mariborski škof dr. Kramberger, na skrajni levi tržaški škof Bellomi, ki je ta dan obhajal peto obletnico svojega škofovskega posvečenja

Misijska nedelja in prireditev v Gorici

Misijska nedelja 24. oktobra v misijsko prireditelji in srečolovom v Katoliškem domu je postala trdna tradicija, ki vsako leto napolni dvorano. Tudi letos je bilo tako.

Prejšnji dan je močno deževalo in bali smo se, kako bo v nedeljo. Toda vreme je bilo dovolj lepo, da so se verniki brez težav udeležili jutranjih maš, pri katerih se je delila brošura »Misijska nedelja«. Tudi darovali so velikodušno za misijone. Prvi podatki napovedujejo, da smo v tem oziru prekobili vse dosedanje rekorde.

Goriški skavti in skavtinja so se udeležili sv. maše na Placuti ob 10. uri in jo po svoje oblikovali. Po maši so se zbrali v Katoliškem domu na prvo večje srečanje v novem delovnem letu. Pri tem so se posebej spomnili tudi misijonov, saj zanje veliko naredijo, zlasti z nabiranjem papirja. Lani so ga nabrali za šest milijonov; denar so izročili škofijiškemu misijskemu centru za misijone na Slonokoščeni obali v škofiji Bouaké.

Vrh praznovanja pa je bila prireditev v Katoliškem domu. Kot gostje so nastopile gojenke strokovne šole za ženske poklice v St. Jakobu in Rožu na Koroškem. Za 800-letnico smrti sv. Frančiška Asiškega so nastupile vsrsko igro »Blaženost in trpljenje sv. Frančiška«. Besedilo je priredil prof. Mirko Mahnič po knjigi italijanskega pisatelja in redovnika samotarja Carla Carretta »Io, Francesco«. Med igro so vpleteni pevski vložki, ki jih izvaja dekliški zbor. Sceno, ki predstavlja nekdanji Assisi, je pripravil Saša Kump, glasbo je komponiral prof. Jože Ropitz, igro pa je režiral

Peter Sticker. Dekleta so se potrudile, da so igro živo podale. Zlasti so ugajali pevski in glasbeni vložki.

Igra sama je pravzaprav meditacija o Frančišku, človeku, ki ga je bilo v mladosti samo posvetno veselje, ki ga pa ni moglo osrečiti. Zato je iskal in našel srečo drugje, v posnemanju Kristusa v njegovem uboštvo. »Poročil sem se z gospo Uboštvo (con la Madonna Poverta) in zdaj ne poznam več strahu. Se več, začel sem živeti v resnični svobodi.« Osvobojen vseh materialnih vezi Frančišek vidi, kar prej ni videl. »Prej nisem videl ničesar. Zdaj pa vidim sonce, luno, zemljo, studence, cvetje.«

Res, meditacija za nas sodobne ljudi, ki ne vidimo drugega kot televizor, avto, motor, delo in denar.

Pred začetkom igre so dekleta zapela tri ljudske pesmi. Prof. Zerzer je pa prisotne pozdravil v imenu koroške Krščanske kulturne zveze, ki je gostovanje omogočila, goriški zastopnik pa je v pozdravu izrekel misel, da smo včasih dejali: Človek obrača, Bog pa obrne. Sedaj moramo nekoliko menjati: Človek obrača, politiki pa obrnejo. Saj so bili za to nedeljo povabljeni igralci in pevke iz Cerknice, ki pa so zaradi znanih omejitev pri prehodu meje morali gostovanje odpovedati.

Za otroke in tudi odrasle je bil zanimiv tudi srečolov. Zelo bogat in dobitkij je bil in srečke so kaj kmalu pošle. Misijski krožek se zahvaljuje vsem darovalcem dobrotov za srečolov, dekletom in šolskim sestram iz St. Jakoba pa za njihov izvorni nastop.

Občinski svet o perečih problemih

Goriški občinski svet se je spet sestel v ponedeljek 18. oktobra in razpravljal o vrsti pomembnih vprašanj. V začetku se je bilo na vrsti več interpelacij in vprašanj. Župan dr. Scarano se je najprej spomnil pokojnega svetovalca L. Fogarja, nato pa je na dolgo govoril o najbolj aktualnem problemu, o zadnjih jugoslovanskih ukrepih v zvezi z mejnimi prehodi. Poudaril je, da to dejansko zapira sedanjo odprto mejo, kar je tudi v navskrižju z določili Videmskega sporazuma. Župan se je zavzel za razne korake, ki naj pripomorejo k pozitivni rešitvi delikatnega problema, saj mora biti le-to v prizadevanju vseh strani in predvsem prizadetih področij.

Odprla se je nato debata o tem problemu. Svetovalci so zavzeli do tega tako prejšnjega problema jasna stališča in vsi razen misovcev zahtevali ponovno odprtje meje kakor tudi ohranitev političnega ozračja dobrososedskih odnosov. Svetovalec Slovenske skupnosti dr. Bratuž je izrazil obžalovanje svoje skupine zaradi teh jugoslovanskih omejitvenih ukrepov in podčrtal tudi dejstvo, da le-ti pomenijo kršitev mednarodnih dogovorov. Še prej je predstavnik postavil županu vprašanje v zvezi s knjigo »Vabilo v Gorico«, ki jo je izdala mestna turistična ustanova in priporočil med drugim tudi slovensko izdajo te knjige tako za Slovence tostran kot onstran meje. Naj še omenimo, da je zaradi nedavnega »zaprtja« meje odpadla na goriškem županstvu seja mešane komisije za Novo Gorico o kulturnih in socialnih vprašanjih.

V nadaljevanju se je nato tekla tudi živahna razprava o predlogu pravosodnega ministrstva za odprtje kaznilnice za mladoletnike na ozemlju goriške občine (konkretno v Ločniku). Razprava, v katero so posegli predstavniki vseh svetovalskih skupin je pokazala skoraj enoglasno nasprotovanje temu vladnemu predlogu. Svet je namreč povsem sprejel motivacijo občinskega odbora, s katerim ta zavrača omejen predlog predvsem zavoljo geopolitičnega položaja naše občine, saj bi ta kaznilnica predvsem bila za vse beneške province.

Občinski svet je še sprejel vrsto sklepov redne uprave in še enkrat potrdil veljavnost določil v zvezi s stanovanjskimi prehodi za vozila in zadevno takso.

Štandrež

Prva seja odbora PD »Štandrež«. Bila je v nedeljo 24. oktobra v prostorih svetnega doma »Anton Gregorčič« v Štandrežu. Sejo je sklical in vodil Viktor Selva. Kot prva točka dnevnega reda so bile volitve predsednika. Potrjen je bil dr. Damjan Paulin. Za podpredsednika je bil

izvoljen Božidar Tabaj, za tajnico Silvana Znidarčič. Blagajno bo upravljal Lucijan Pavio, gospodarske posle pa bo vodil Lucijan Krpan. Za petje sta odgovorna Marjan Breščak in Mario Mučič, za dramsko dejavnost pa Jordan Mučič in Marinka Leban. Za družabnost bosta skrbela Viktor Selva in Rudi Suligoj, za mladino in šport pa Marko Brajnik in Pavel Marušič. Božidar Tabaj je odgovoren za stike z javnostjo.

Odbor je sklenil, da bo društvo za 1. november položilo vence na pročelje doma »Anton Gregorčič«, kjer je plošča, ki spominja na padle zadnje vojne in na domače pokopališče. Pri prvi proslavi, ki bo v jutranjih urah, bo sodeloval štandreški mladinski zbor, na domačem pokopališču pa bo pel mešani zbor. Društvo bo sodelovalo tudi pri polaganju vencev v Gonarsu.

V soboto 13. novembra bo društvo organiziralo martinovanje v prostorih svetnega doma »Anton Gregorčič«. Sodeloval bo novonastali ansambel, ki igra v okviru štandreške glasbene šole.

Mešani pevski zbor »Štandrež« bo sodeloval na Cecilijanki in Gorici, štandreški mladinski pa na Mali Cecilijanki 8. decembra. Društvo je tudi prejelo več vabil iz Slovenije in Koroške za nastope njegovega dramskega odseka z Goldonijevu komedijo »Krcmarica«.

Občina za rešitev krize v podgorski predilnici

V goriški predilnici v Podgori je zavladala huda kriza, ko se je izvedelo, da je upravni odbor lastništva namenil odpustiti odpustna pisma nad 700 delavcem. Kriza je sicer že dolga, velikih premikov pa še ni bilo. O tem so prav v zadnjem času razpravljale vse glavne javne ustanove oz. krajevne uprave.

V ponedeljek 11. oktobra je bila izredna seja goriškega občinskega sveta, da razpravlja o zadevi. Udeležilo se je tudi veliko število prizadetih delavcev in sindikalnih predstavnikov. Navzoč je bil tudi podprefekt dr. Barillari, da s tem kot vladni predstavnik od blizu sledi problemu. Župan dr. Scarano je najprej orisal zadnje stanje, prizadevanje občine za doseganje ustreznih rešitev, posredovanje zlasti pri deželni vladi in zahtevo po takojšnjem preklicu odpustov. V debato so nato posegli predstavniki vseh svetovalskih skupin, ki so podprli to zahtevo in ugotovili, da gre predvsem za zadevo splošne gospodarske rasti in obneme socialnega življenja goriške pokrajine. Ob koncu seje so sprejeli ustrezno resolucijo in jo soglasno odobrili.

Naslednji dan se je sestel goriški pokrajinski svet ter enako podprl zahteve delavcev predilnice in srečanje na deželi. Podobne sestanke so imeli še predstavniki rajonskih svetov in župani celotne pokra-

jine ter se zavzeli za zgoči problem.

V sredo 13. oktobra pa je prišlo do sestanka na deželni ravni. V Trst so šli tako delavci in sindikalisti kot predstavniki občine in pokrajine. Za občinsko upravo so bili prisotni župan z odborniki ter načelniki svetovalskih skupin. Na sedežu odborništvu za industrijo je bilo skupno srečanje. Za deželno vlado sta govorila predsednik odbora Comelli ter odbornik za industrijo De Carli. Goriške zahteve sta v glavnem predstavila župan in pokrajinski predsednik. Deželna vlada se je zaenkrat obvezala, da bo zahtevala preklic napovedanih odpustov, nato bo pa s posebnim finansiranjem pripravila načrt za preosnovno doseljenje tovarne in obratovanje novih delavnih skupnosti.

Ljudski radio Gorica

Slovenski program lahko poslušate vsak večer od 20. do 22. ure na valovni dolžini 97,5 Mhz. Vabimo vas, da prisluhnete našim četrtkovim oddajam v novembru. V sredini programa, na četrtek, približno ob 21. uri bodo na sporedu sledeče oddaje:

4. novembra: *Naše upanje in zaupanje* - ob spominu na naše pokojne.

11. novembra: *Da ne bi bili več tako sami* - ob obisku pokopališča.

18. novembra: *Pustolovščina glasbe* - oddaja je namenjena vsem, ki jim je pri srcu glasba, glasbena vzgoja, glasbena estetika in vrednota glasbene govornice pri mladem rodu.

25. novembra: *Stopamo v advent* - kaj jaz pričakujem od svoje družine.

Oddaje sta pripravila Niko in Ambrož.

★
Tečaj ritmične telovadbe v Štandrežu. PD »Štandrež« in športno društvo »Velo« prirejata tečaj ritmične telovadbe v občinski telovadnici v Štandrežu. Tečaj bo ob četrtkih od 15. ure do 16.15 in ga vodi gđc. Nataša Sirk. Vpisovanje za osnovnošolske otroke je pri Anici Pavio v Štandrežu, tudi po telefonu 30513.

Dramski spored radia Trst A za čas od 1. do 20. novembra

Od 1. do 13. novembra ob 14.10: vsak dan od ponedeljka do sobote se nadaljuje umetniško branje romana v nadaljevanjih: Branko Hofman »Noč do jutra«. Roman o usodi dveh ljudi v prelomnem obdobju slovenske zgodovine v času Informbiroja.

2. novembra ob 18. uri: izvorna radijska igra: Bruna Pertot »Pa pojdi in potolaži jih«. Sodobna legenda o dnevu vseh mrtvih.

6. novembra ob 18. uri: »Dvignjena zavesa«. Beleške S. Verča o gledališkem dogajanju doma in drugod. V tej oddaji med drugim: kritično o prvi premieri SSG v Trstu, zapis z Borštnikovega srečanja v Mariboru in še kaj.

9. novembra ob 18. uri: »Minister Gregor pa nič...« Monodramska priredba Levstikovega »Martina Krpana«, kot si jo je zamislil in režiral Jože Babič. Celotno Krpanovo zgodbo pripoveduje cesarski birokrat minister Gregor. Igra ga Alojz Milič.

13. novembra ob 18. uri: biografija velikih Slovencev. Janez Povše: »Jacobus Galus«. Dramatiziran življenjepis o velikanu naše glasbene preteklosti in izjemnem samobitnem ustvarjalcu.

Od 15. do 20. novembra ob 14.10: roman v nadaljevanjih. Juš Kozak: »Beli macesen«. Ljudsko domačijska povest.

16. novembra ob 18. uri: neapeljsko gledališče. Salvatore di Giacomo: »Assunta Spina«. Drama ženske nečimrnosti in vtrnjajstva, hkrati pa tudi dokument življenja in navad neapeljskih ljudi.

20. novembra ob 18. uri. Cvetko Golar: »Vdova Rošlinka«. Starožitna erotična komedija o kmečki vdovi Marjani, ki ji srce še zmeraj utripa po privlačnih moških.

Zahvala

Ob uspehi Slomškovi proslavi v Bazovici se »Slomškov dom« toplo zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k uspehu. Zahvaljuje se vsem, ki so z delom in prispevki pomagali v cerkvi in v Slomškovem domu; vsem, radiu Trst A in slovenskim listom, ki so z besedo in tiskom pripomogli, da se je javnost odzvala z veliko udeležbo. Zahvala gre tudi narodnim nošam, ki so iz raznih krajev prišle v Bazovico in tako dale proslavi dostojen okvir. Najlepša hvala tudi pevcem (odraslim in otroškim) ter pevovalkinjama Nadi Zerjal-Zaghet in Fridi Valetič-Kralj. Predvsem pa hvala dr. Francu Krambergerju, mariborskemu škofu, ki je nosil glavno breme proslave.

V KULTURNEM DOMU V TRSTU

bo v nedeljo 31. oktobra ob 17. uri

SKAVTSKA PRIREDITEV

ob zaključku praznovanja 30. letnice zamejskega skavtizma.

Vabijo tržaški skavti in skavtinja

tržaške novice

Slovesnosti v stolnici sv. Justa

Na praznik Vseh svetnikov bo škof L. Bellomi maševal ob 10. uri. Med mašo bo umestitev novega kanonika Maria Cosulich, nekdanjega župnika pri Sv. Jakobu.

Na dan vseh vernih rajnih bo g. škof daroval sv. mašo ob 10. uri. Drugo sv. mašo bo daroval ob 11.45 za padle in tretjo ob 15.30 na pokopališču pri Sv. Ani. Na pokopališču bo blagoslovil grobove škofov in duhovnikov.

13. novembra je god sv. Justa, zavetnika tržaške stolnice in škofije. Ob 10. uri bo škof Bellomi vodil somaševanje v stolnici.

Nadškof Helder Cãmara v Trstu

V cerkvi na Greti v Trstu bo nočno čiščenje 28. oktobra od 20.30 dalje preko polnoči. Čiščenje bo vodil tržaški škof L. Bellomi. Prisoten pa bo tudi znani brazilski nadškof Helder Cãmara, ki je simbol prizadevanja za mir v svetu in za boljši svet.

Cãmara se je rodil leta 1909. Z 22. leti je postal duhovnik. Za pomožnega škofa v Rio de Janeiru je bil imenovan leta 1952. Sodeloval je pri ustanovitvi brazilske škofovske konference, katere glavni tajnik je bil 12 let. Leta 1955 je vodil priprave za svetovni eharistični kongres v Rio. Papež Pavel VI. ga je leta 1964 imenoval za nadškofa v škofiji Olinda in Recife. Škofija je v revnem predelu Brazilije in nadškof Cãmara se je stalno trudil, da bi se zboljšali življenjski pogoji tega prebivalstva. Zlasti je nastopal proti izkoriščanju.

Leta 1969 je Cãmara ustanovil cerkveno gibanje »Srečanje z bratje«. Ta glasnik ubogih in zatiranih bo torej te dni med nami v Trstu.

V nedeljo bo skavtska prireditev

Tržaški skavti in skavtinja vabijo na Skavtsko prireditev, ki bo v nedeljo ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu. To bo slovesno sklepno praznovanje 30-letnice zamejskega skavtizma. Prva skupina je bila ustanovljena oktobra 1951 v Šklednju. Iz nje se je razrasla v letih močna organizacija s svojimi moškimi in ženskimi vejami na Goriškem in Tržaškem, s tesnimi odnosi z brati in sestrami na Koroškem in v duhu skavtske povezanosti prek vseh razlik po svetu. Poleti 1952 je bilo na Sv. Višarjah prvo skavtsko taborjenje, jeseni so bila sprejeta prva pravila, ki so na čelo organizacije postavila znamenito trojko: letos poletni umrl prof. Ivan Theuerschuh-starešina, duhovni vodja in pobudnik prve skupine takratni kaplan Lojze Zupančič, rajni prof. Oton Berce - načelnik.

Zato je razumljivo, da je bilo celo delovno leto posebno praznično, jubilejno. Poleg tega je letos še pomembna vrsta obletnic: 125-letnica rojstva ustanovitelja in prvega svetovnega voditelja skavtizma Roberta Baden-Powella (1857-1941), 75-letnica prvega njegovega skavtskega tabora na otočku Brownsca (1907), ki velja za začetek te vzgojne mladinske organizacije, 60-letnica ustanovitve skavtske organizacije v Sloveniji.

Nedeljska prireditev v Kulturnem domu obsega več točk, prireditelji pa so poskrbeli, da ne bo predolga. Po pozdravu, ki ga bo imel načelnik tržaškega moškega dela organizacije Vinko Ozbič, in po nastopu za to priložnost oblikovanega pevskega zbora, ki ga bo vodil Tomaž Simčič, bo na vrsti originalna skavtska igra.

»Srečanje v planinah« je naslov igri, ki jo je za to priložnost napisala Lučka Susič. V njej s stranskimi vlogami vred nastopa kakih 15 skavtov in skavtinja. Za vaje in režijo so požrtvovalno priskočile na pomoč v svojim znanjem Marinka Theuerschuh, Marjana Prepeluh in sama avtorica Lučka Susič.

Čisto kratek pregled nad delovanjem in cilji Slovenske zamejske skavtske organizacije bo podal splet diapozitivov.

Mladina SSK o razlaščenju in o prepovedih

Postopki oblasti za uresničitev »hitre ceste« po tržaški pokrajini te dni ponovno dokazujejo, kako kažejo oblasti in večina

sploh malo spoštovanja do življenjskih vprašanj naše narodne skupnosti, do potreb kmetijstva, do obvarovanja okolja in krajine.

Zadnji dogodki le potrjujejo vtis, da gre za kolonialni odnos do naše zemlje, saj si leto za letom sledijo razlaščenja in »velikopotezna« načrtovanja brez poslušanja za voljo prizadetega prebivalstva.

Slovinci ne zahtevamo le poštene odškodnine in hitrega izplačila (brez čakanja po več kot deset let, ki je v tolikih primerih značilno). Zahtevamo, da prizadeto prebivalstvo, da naša narodna skupnost soodloča o vseh načrtih, ki zadevajo naše ozemlje. Zahtevamo, da se razlastitve omejijo na dokazano nujne in neodložljive primere. Zahtevamo, da kot narodna skupnost prejmemo za odtujeno zemljo protivrednost v obliki uslug, pravic in objektov, ki koristijo celotni skupnosti in vsaj delno nadomestijo izgubo zemlje.

Mladina Slovenske skupnosti zato pozdravlja odločne pobude lastnikov, kmetov in njihovih zastopnikov (npr. zadruge Naša zemlja) v obrambo lastnih zakonitih pravic. Gre za vprašanje nas vseh. Pozitivno je dejstvo, da se je premagalo malodušje ob razlastitvenih načrtih za prosto industrijsko cono na občutljivem ozemlju našega Krasa.

Oblasti pa ne segajo le po naši zemlji. Odrekajo nam tudi pravico do rabe našega jezika v javnosti. Posebno hud je sklep upravnega sodišča (TAR), ki je 23. septembra objavilo razsodbo, da slovenski pokrajinski svetovalci v Trstu nimajo pravice, da govorijo v materinščini na zasedanjih. Le koliko naj ob takih prepovedih naš človek še zaupa objubi o globalni zaščiti? Naveličani smo čakanja in izigravanja. Pozivamo zato senatno komisijo za ustavna vprašanja, naj izpolni svojo dolžnost ter resno in odgovorno nadaljuje s komaj začetim, a takoj prekinjenim delom za zaščitni zakon.

Misijska prireditev v Marijinem domu

Izkoriščanje, brezposelnost, mamila, zločinstvo; s to tematiko sodobne družbe se je spoprijela šentjakobska mladina na misijskono nedeljo v Marijinem domu, ul. Risorta 3.

Vmesni zvoki kitare ter registrirani pomozni glasovi so popestrili in dopolnjevali dramatičnost besedila brezizhodne teme. Nakazani pa so bili tudi vzroki takega stanja: zapiranje oči in ušes dvatisočletnemu oznanju: »Jaz sem pot, resnico in življenje...« »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi... Ali: »Gorje svetu zaradi pohujšanja!«

Pri vsem razkošju luči, ki si jo lahko privoščimo, še vedno velja ugotovitev evangelista Janeza: »Luč sveti v temi, a tema je ni sprejela!« Ko bi ta luč najprej nas do dna prešinila, bi postali misijonarji svojega okolja, z razumevanjem bi sprejeli brata ali sestro v stiski.

Tako nekako je izzvenela vsebina prizorov. Morda se je kdo vprašal, kaj je bilo v teh prizorih misijonskega? Naš domač misijon je bil to, na nov način prikazan, ki se nas prav od blizu tiče. Ko bi le ne ostalo samo pri besedah, nas vznemirilo tja do najvišjih mest, da bi se vsi čutili odgovorne.

Besedilo je priredila in režirala ga. Dina Slama. Treba je pohvaliti vse nastopajoče, posebne talente pa kaže 11-letna Irena. V vseh odtenkih bodisi govora kot mi-mike daje čutili veliko mero muzikalne interpretacije.

Prireditev se je zaključila s filmom o škofu Baragu. Tako se je moglo naše širše občinstvo seznaniti o zgodovinsko-kulturno pomembnem delu tega našega rojaka med Indijanci-Očipvejci.

F. V.

■ Z enomotornim letalom je pristalo na Švedskem dvajset poljskih beguncev, pretežno mladih parov z otroki. Na letalo so se vkrcali v poljskem baltskem obmorskem mestu Ščecin ter nato preleteli morje na višini od 50 do 100 metrov, da bi se izognili radarski kontroli. Vsi so pristaši prepovedanega sindikata Solidarnost.

■ V kraju Vila Nova de Ourem se je 20. oktobra začel proces proti španskemu duhovniku Juanu Fernándezu Krohnu, ki je 12. maja letos v Fatimi skušal zabosti papeža Janeza Pavla II. Duhovnik Fernández Krohn pripada tradicionalistični skupini nadškofa Lefebvra in ne taji, da je hotel papeža ubiti. Kot razlog navaja, da je Janez Pavel II. krivoverec in v službi Antikrista.

**KNJIŽNA ZBIRKA GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE
ZA LETO 1983**

1. KOLEDAR - zbornik
2. Ludovik Ceglar: »JANEZ MADON« - zgodovinsko odkritje misijonarja v Braziliji
3. Stepan Zavrl: »ROJSTVO V BETLEHEMU« - s slikami.
4. PRIMORSKI SLOVENSKE BIOGRAFSKI LEKSIKON - druga knjiga, 1. snopič

Šport

Olympia Košič-Juventina 3 : 0 (15 : 7, 15 : 1, 15 : 9)

Igrali so: Košič B., A. in H., Terpin A. in S., Špacapan I., Cotič R. in I., Batistič, Komjanc, Podveršič.

V pičlih štiridesetih minutah je mlajša ekipa Olimpie Košič v slovenskem derbiju gladko premagala Juventino. Olympijci so prikazali zanesljivo igro zlasti v napadu. Juventina se je le občasno upirala tehnično bolj pripravljenemu nasprotniku. Prihodnje tekmo bodo Olympijci igrali v Gradišču v soboto 30. oktobra ob 18. uri z ekipo Scarpoteca.

DAROVI

Za Katoliški glas: N. Z., Trst 10.000 lir.
R. M., Podgora: za gobavce 50.000, za lačne po svetu 30.000, za cerkev v Novi Gorici 20.000 in za Katoliški glas 2.000 lir.

Za cerkev v Doberdolu: N. N., 45.000; N. N., 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Danica v spomin na pok. starše 20.000; Marija Milič v spomin na Lojzko Skabar 20.000 in na Venceta Škerlavaj 10.000; ista v spomin obojih v dober namen 20.000; Irma Skabar-Kraus v spomin na mamu Lojzko 100.000 in v dober namen 10.000; Erminija Daneu-Kale v spomin na Lojzko Skabar 10.000; Marija Jerč-Biščak v spomin na moža Antona 50.000; Marija, Majda in Pepi Holstein v spomin Anice Sosič 30.000; Ivanka Dolenc v spomin na Lojzko Skabar 15.000; Marija in Ondina Kerševan v spomin na Danijela Luxa in staro mamu Marijo 50.000; Emilija Hrovatin 10.000; N. N. 15.000; družini Luxa in Gomizelj v spomin na Danijela in staro mamu Marijo 100.000; Stanka Šuligoj v spomin na strica Venceta Škerlavaj 15.000; Meri Hrovatin v spomin na Marijo Lah-

Gomizelj in Danijela Luxa 20.000; Giovanni Tassan ob krstu hčerke Beatrice 30.000; razni 22.000 lir.

V spomin na Lojzko Skabar: Danijela Žerjal-Levstik za cerkev na Opčinah in za misijon p. Kosa po 10.000 lir.

Za cerkveni zbor na Opčinah: Sander in Nadja Žerjal v počastitev spomina pok. Lojzke Skabar 20.000; Marija v počastitev spomina moža Venceta 50.000; Irma Skabar-Kraus v počastitev spomina svoje mame Lojzke 100.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Zorka Ražem 15.000; ob krstu Stefana Grgič 30.000; N. N., Trst 100.000; Lucij iz Peska 50.000; Marija Mevlja 10.000; Ivana Križmančič 50.000; vdova Generutti v spomin pok. moža Alda 25.000; Ema Križmančič 10.000; Viktor Froglija 50.000; Vida Mlač, Albisola 11.000; Marija Kralj, Padriče 10.000; družina Piras v spomin Marije Koeman 5.000; ob krstu Jane Ban 53.000; družina Stranščak ob smrti očeta Alberta 20.000; N. N., Trst 5.000; N. N. za lestenec v novi kapeli 250.000; ob krstu Erike Grgič 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Vera Bullen v spomin tete Marije Ferluga 10.000; Albina Mamolo v spomin Štefanije Ferluga 10.000 lir.

Za ACM v Trstu: N. N., Trst 50.000; N. N., Trst 10.000 lir.

Za pevski zbor v Rojanu: Meri Černigoj ob smrti sestre Amalije 10.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Anton Korsič v spomin Lojzke Brana 20.000; Aleksander Žerjal v isti namen 10.000; za ogrevanje istega doma Aleksander Žerjal 50.000, N. N. 10.000, N. N. 50.000 lir.

V spomin Amalije Černigoj-Visintin daruje sestra Meri za slovenski cerkveni pevski zbor pri Sv. Ivanu v Trstu 25.000; za Marijin dom istotam 25.000; Marta Požar v spomin iste za ogrevanje Marijinega doma 10.000 lir.

V spomin Lojzke Brana daruje Gracija

Gerdol za misijone in za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu po 10.000 lir.

Za pevski zbor »M. Kogoj« iz Trsta: v spomin Vida Pegana: Mirjana Parovel 15.000, Nadja Žerjal 15.000; Anton Korsič v spomin Lojzke Brana 30.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: Olga Čepak, Trst 5.000; družina Malusa, Trst 20.000; M. C., Trst v spomin na pok. sestro Amalijo Vatovec 50.000; Renata Dekleva, Trst v spomin na pok. Amalijo Vatovec 50.000 lir.

Za cerkev v Rimanjih: novoporočenca Silvan Kralj in Silvana Dobrila, Log pri Rimanjih 50.000; Marija Kozina, Dolina v spomin na pok. Vido Hrvatič 10.000; Milka Pavlič, Rimanje v isti namen 10.000 lir.

Tržaški romarji v Rim so zbrali: za nov kip Marije Pomočnice 140.000, za beatifikacijo škofa Slomška 100.000, za knjižico »M. Kolbe« 60.000 in za slovenske tržaške skavte 50.000 lir.

Matilda Mihelčič, Trento: za misijone in za lačne po svetu po 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N., Opčine 5.000; N. N., Opčine v spomin na Danijela Luxa in staro mamu Marijo 5.000; N. N., Opčine 15.000; N. N., Opčine 10.000; N. N., Opčine 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

V okviru »Nedeljskih koncertov«, ki jih prireja kulturno združenje »R. Lipizer« bo v nedeljo 31. oktobra v goriškem Avditoriju nastopila ob 11. uri argentinska pianistka Marta Noguera. Diplomirala je na državnem konservatoriju v Buenos Airesu, izpopolnila pa se je na Metodistični univerzi v Dallasu (ZDA) in v Londonu pri Ilani Kabos. Trenutno je profesorica klavirja na konservatoriju »Manuel de Falla« v Buenos Airesu in velja za eno najboljših svetovnih pianistk. V Gorici bo izvajala dela Bacha, Mozarta, Chopina in Ravela.

Maša na tržaškem pokopališču v slovenskem jeziku za rajne, ki počivajo na tem pokopališču, bo v nedeljo 31. oktobra ob 15. uri. Maša bo v pokopališki cerkvi, če bo lepo vreme, pa pred cerkvijo.

Stov. Vincencijeva konferenca v Trstu sporoča, da bo mesečna maša za duhovne poklice v četrtek 4. novembra ob 17. uri v kapeli v Škednju (v »škofovi vili«), via di Servola 40.

Sporod od 31. okt. do 6. nov. 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Stopinje po zraku«. 11.00 Sestanek z... 11.15 Nabožna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 Nediški zvon. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev.

Ponedeljek: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Praznična matineja. 10.30 Mladinski oder: »Jelkina bolečina«. 11.30 Beležka. 12.00 Gledališki glasovi. 12.30 Pesmi... v spomin. 13.20 Gospodarska problematika. 14.10 B. Hofman: »Noč do jutra«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Sport. 16.00 Godalni orkester. 17.00 Tržaški oktet. 18.00 Od Milj do Devina.

Torek: 8.10 Povejmo še kaj o otrocih. 8.45 Glasbena matineja. 10.10 G. Verdi: Requiem. 11.35 Beležka. 12.00 Od Milj do Devina. 12.30 Zborovska glasba. 14.10 Branko Hofman: »Noč do jutra«. 14.30 Kam, Peter Pan? 16.00 Arhitektura in arheologija. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Z besedo o glasbeni umetnosti. 18.00 Bruna Pertot: »Ver nih duš dan«.

Sreda: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.10 Alojz Rebula: Piccolomini-jev prihod. 10.20 D. Auber: »Fra Diavolo«, komična opera. 11.30 Beležka. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Zborovske pesmi slovenskih tržaških skladateljev. 13.20 Nacionalno vprašanje Trsta. 14.10 B. Hofman: »Noč do jutra«. 14.55 Naš jezik. 15.00 Dijaška tribuna. 16.00 130 let Družbe sv. Mohorja. 17.10 Mladi izvajalci. 18.00 Na goriškem valu.

Četrtek: 8.10 Slovenci v ZDA. 8.45 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 11.30 Beležka. 12.00 Na goriškem valu. 12.40 Cecilijanka 81: zbora Standrež in Miren. 14.10 B. Hofman: »Noč do jutra«. 14.30 Otroški kotiček: »To je pa laž!« 15.00 Beseda ni konj. 16.00 Narodnostni trenutek... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbeni popoldnevi v repentaborski cerkvi. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.10 Četrtekova srečanja. 8.30 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 11.30 Beležka. 12.00 Pogovori o kulturi. 12.40 Cecilijanka 81: zbor iz Sel na Koroškem in Fantje izpod Grmade. 13.20 Naša gruda. 14.10 B. Hofman: »Noč do jutra«. 14.55

Naš jezik. 16.00 Narodnostni trenutek... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor G. P. da Palestrina iz Messine. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Glasbena matineja. 9.00 Sobotni trim. 10.10 Koncert. 11.30 Beležka. 12.00 Glasnik Kanaleske doline. 12.30 Cecilijanka 81: zbor Bilje-Orehovlje-Miren in Dekliški zbor Devin. 14.10 B. Hofman: »Noč do jutra«. 14.30 Otroški kotiček: »Najdihojdica«. 15.00 Iz studia neposredno. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Duo Pahor-Slama. 18.00 Dvignjena zavesa.

Slovenska turistična agencija

GOTOUR

Gorica, Corso Italia 205 - tel. 0481/33019
Silvestrovanje v TUNIZIJI
od 28. decembra do 2. januarja
Cena izleta 475.000 lir

Knjižne novosti v Katol. knjigarni v Gorici

1. Vitalin Mal: Vanda.
2. Salamun: Analogija svetlobe.
3. Med dokumentom in poezijo. Izbor iz sodobnih pripovednikov Furlanije in Julijske krajine.
4. R. Firmani: Zadnja dolina.
5. A. Zlobec: Za blagor očetnjave. Spomini od 1914 do 1945.
6. V. Rasputin: Živi in pomni. Roman je silovita pripoved o življenju in ljudeh sibirskeske vasi med vojno, o vojni, življenju in smrti.
7. Babič, Marušič, Pahor: Boj za svobodo.
8. A. Rupel: Telesna kultura med Slovenci v Italiji. Zgodovina, popis dejavnosti in društev.
9. Tiger iz pogorja Kumgang. Korejske pravljice.
10. Rožnik: Slepí bratec. Prekmurske ljudske pripovedi.

★

Za ustanove m. Terezije: Z. B., Gorica 20.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

58. Svetovni dan varčevanja

31. oktobra 1982

VARČEVALCI:

slovenski denarni zavodi na Goriškem in Tržaškem
vas vabijo in vam nudijo najboljše pogoje

► Kmečka banka - Gorica

► Kmečko delavska
posojilnica - Sovodnje

► Kmečko obrtna
posojilnica - Doberdob

► Kmečka in obrtna
posojilnica in hranilnica - Nabrežina

► Hranilnica in posojilnica - Opčine

► Banca di Credito di Trieste
Tržaška kreditna banka s.p.a. - Trst